

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS —♦— SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona Ptas. 2 trimestre
Fora ciutat » 2 »
Los suscriptores del interior reben las obras del
: : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

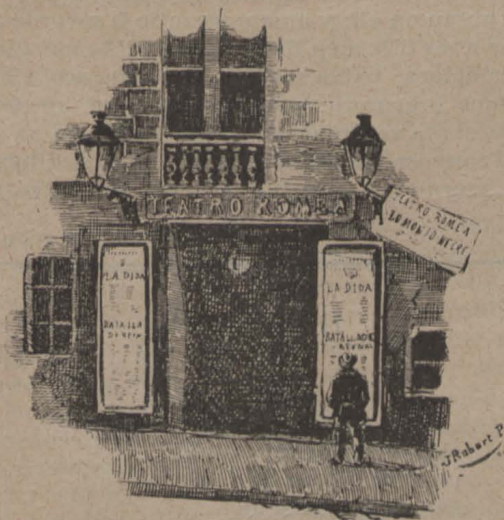
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. 15 cénts.
Los números atrassats son al mateix
: : : : : preu y sense folletí : : : : :

NOSTRES TEATROS

Teatro Romea

Inaugurém ab la present una galeria de vistas de la entrada dels teatros de Barcelona. Formarém aixís una verdadera guía panorama que creyém cridarà la atenció.

Lo teatro Romea está instalat al carrer Hospital, número 49. Va inaugurarse l'any 1863. La seva cabuda es de 1,600 espectadors.

La temporada acostuma á durar desde últims de Septiembre de cada any, fins á darrerías de Maig del següent.

Es la casa payral de la nostra escena, y per aquell palco han desfilat los primers actors y autors catalans. Desde son escenari siguié porta-estandart de la nostra literatura teatral l'inmortal Frederich Soler, durant més de 30 anys.

X.

La expedició dels coros de Clavé á Madrid

A més que com á corista, vaig tenir l'honor de portar la representació de Lo Teatro Regional á Madrid, en la expedició efectuada per l'«Associació dels coros de Clavé.»

De todas las expediciones que porta celebradas aqueixa moralisadora institució, aquesta, sens dupte, ha sigut la més atrevida, ja pel contingent de coristas que hi prenian part, com pel punt destinat per donarhi la festa; y dich atrevida, porque dupito, que fora del caràcter catalá, hagués pogut tenir lloch, sens algun desordre, tractantse de uns 1,600 obrers que sortian de casa seva ab lo sol propòsit de passar uns quants dias d'esbarjo y expansió.

Com es sabut, á causa del crescut número d'expedicionaris, tingué de formarse dos trens, surtint l'un de Barcelona y l'altre de Sans. Aquest últim se posá en marxa á las 8 del vespre del dia 22 del passat mes, y á pesar de fer lo tren algunas paradas no marcadas en l'itinerari y cambiar pel camí dos ó tres cops las máquinas, per inservibles, no hi hagué 'l més petit desordre, ocasionantnos aquets contratemps un considerable y perjudicial retrás.

Cruixits de cap á peus, arribarem á lloch, á las onze de la nit del dia següent.

Gran era la gentada que 'ns esperaba en l'estació, trobanti ja 'ls companys del altre tren que 'ns anava davant, y després d'una hora y mitja que 's passá per organitzar la manifestació, ferem, per fi, nostra entrada oficial á Madrid.

Jo que hi format part de las expediciones efectuadas á Palma, Valencia, Saragossa, y últimament á Bilbao y San Sebastián, no poguí per menos de trovar algo fredda la entrada de Madrid, pro creguí que deuria influir lo avansat de l'hora y lo desapassible de la nit, pero vingueren actes posteriors, á donarne l'aclaració. Se donaren dos funcions públicas, cantantse genials com-

posicions, s'organisaren manifestacions que revestíen gran solemnitat, y la veritat, l'entusiasme que havem vist á tot arreu, comparat ab lo de Madrid, ha sigut relativament insignificant, per més que la premsa ho ha volgut ensalsar per medi de las lletres de motllo.

Los madrilenys han estat ab els coristas molt respectuosos, massa, donchs no s'ha vist provas de fraternitat entre uns y altres de las que havem trovat als anteriors llochs visitats, y cal dirho ab orgull, los catalans s'han portat durant la seva estada á Madrid, donant continuas provas de correcció y cultura.

En resum, la expedició del coros de Clavé á Madrid, ha sigut de fet un gran pas per Catalunya, al menos han fet que 'l'distintiu catalá y las rojas barretinas se passejessin per aquells luxosos carrers, entressin á Palacio, y fossin admiradas per aquellés personas que fins avuy las miraban ab indiferencia.

¡Avant coristas! y aném per altra. Que 'l'nom del immortal Clavé y de Catalunya, siga 'l'nostre sagell de gloria.

MANEL GARDÓ.

Pura fórmula

—Desd' are es á casa seva.
 —Pot disposar d' un amich.
 —En tot quant pugui ser útil
 ja ho sab, mani, D. Felip.
 D' oferiments prou se 'n senten,
 mes si un se troba apurat,
 en lloch de favors, excusas
 per tot tan sols trobará.

PERE MALLORQUÍ.

Teatro Catalá

TURBONADAS

Drama en un acte y en vers, original de D. Pere Grané y Juliá, estrenat en lo Teatro Badalonés la nit del 30 de Maig últim.

Acció altament dramática, versificació fácil y brillant y pintura correcta de tipos y costums, son los elements principals d' aquest drama, que va agradar molt á la concurrencia.

No obstant, hi han algunas escenas que convindria alleugerirlas y mantindrian més palpitant l'interés del públich.

En l'execució lo senyor Sitjá estigué á gran altura en son paper d' Enrich, y va ser molt ben secundat per la senyora Mas y 'ls senyors Sens, Borrás, Josep, Tarradas y Canadell, en sos papers de Aurora, Lluís, Joan, Blay, Llorens y Rafel, respectivament.

Al final del drama l'autor fou cridat á las taulas ab molta insistencia.

P.

Engruna

Un jove aná á visitar á una senyoreta molt económica y la trova qu'estaba perseguint una mosca. Un cop la hagué agafada la ficá dintre una sucrera, tapantla rápidamente porque no li fugís. Lo jove va preguntarli lo perquè d'aquella maniobra.

—Ja veurá, —respongué ella— d'aquest modo puch saber si la meva criada me roba 'l sucre.

A. PALLEJÁ.

La mala anyada

Pe 'l Juny...

La fals, la dalla y lo volant amortallats per molso-sas trenyinas en un recó de porxo jauhen polsosos.

Los punys crispántseli lo bon pagés los seus enginys contempla ab cara seria.

Per l' ample portalada de la masía los camps se veu-hen qu'ermots semblan, mostrant inmensas clapas de crostám com caps atacats per asquerosa lepra.

Passan los aucells esporuguits pe 'ls llochs ahont un temps hi celebraren los festins més abundants.

Arbres y plantas sas brancas coll-torsen, esblaymats com brassos de colós gladiador després la brega.

Brilla un sol caldejant emborratxant de llum la terra.

No 's veu en l'horitzó sombra de nuvol.

Domina en tot l'espai la nota blava.

La pluja ab quin afany ja fa molt temps s'espera sa vinguda. ¡Com no! si 'l pa veu lo pagés que va á mancarli, y esporuguit, ab sa maynada pensa, y ab la miseria ab tot son séquit d'horror amenassantlo.

A son enfront, com gola de bestia famolencia la sitja 's bada y com befa infernal quelquns grans escampats en son fons jauhen.

Sos ulls deixan lliscar algunas llágrimas, guspiras del cor son, gotas de sanch per ell vessadas.

Desesperat alsa sos punys al cel amessantlo; la vista enlayra y va á eixir de sa boca terrible blasfemia. Al mirarsel aixís sa esposa aymada á son coll penjas y paraulas de consol aboca dins son cor; com prehuat bálsam obran en ell; y amanyagantlo li recorda al bon Deu que á sos fills may desampara, y l'home, ple de fe sa rabia aplaca, baixa sos ulls en terra, acota 'l cap y sanglotant murmura: ¡bon Deu senyor, en tots los temps ta santa voluntat per sempre 's fassia!

Ab sa ronyosa ma borra sas llágrimas tot dihent á sa muller, enguany l'adagi no hi resa pas entre nosaltres.

C. SAMÁ.

¡¡ Jamay !!

Esas... ¡no volverán!
 G. H. BECQUER.

L'hi vaig dir que l'estimava,
 ella 'm va dir que també;
 passavan jorns de ventura,
 saturats de rica mel...
 la felicitat, la ditxa...
 tot nos sonreya ab plaer.

Mes ¡ay!... avuy, demá y, l'altre
 tots los jorns se van perdent,
 deixant recorts que malmeten
 las fibras de cors fidels,
 y grabant ab sas petjadas
 lo despreci y vil desdeny.

Avuy ella no m'estima
 y encar' en mi l'amor creix...
 aquells jorns de tanta joia
 s'han dissipat com la neu,
 y aquells mots frescos, tendrivols
 y aquell mirar de angelet...
 jamay, ¡oh! ¡sort malhaurada!
 ¡no vindrán, no vindrán més!

J. BTA. ALEMANY BORRÁS.

Epígrama

—¿Qué tal, noy, aquell llibret?
Mon cosí m' ha dit que 'l vol.
—¡Home, si ni un' hora sol
per llegir tinch; ni un ratet.
—¿Donchs, qu' estás molt ocupat
que un quart no hi pots dedicar?
—Ella, que 'm vé á destorbar
y haig de ferho d' amagat.

ABELARDO COMA.

Servey de fora

BADALONA.—Lo dissapte últim, per la nit, se representá en lo Teatro Badalonés, la divertida comedia de Feliu y Codina, *Cofis y mofis*, la qual va tenir un desemenyo molt ajustat.

Se distingiren la senyora Mas y 'ls senyors Joseph, Tarradas, Canadell y Bigas.

Després de la comedia s'estrená 'l drama *Turbonadas*, del qual ne fem menció en lo lloch corresponent.—P.

MATARO.—Pera dimecres últim estava anunciada en l' «Ateneo Obrero», una representació del celebrat drama, *En Pólvora*.—G.

TORDERA.—Lo 23 del passat en lo «Progrés Torderense», se doná una funció de la que 'n formá part la coneguda pessa ¡*Mala nit!*—A.

SANS.—La societat «El Porvenir», el dia 30 de Maig inaugurá la companyia cómica lírica, en la qu'estigué molt acertat el senyor Fanals en sa direcció. Se posaren en escena, ab molt bon desemenyo, las sarsuelas *Lo somni de la Ignocencia y Lo primer dia*, que foren molt aplaudidas.—C.

VILANOVA Y GELTRU.—Dijous de la setmana passada tingué lloch en lo Teatro Tívoli, l'inauguració de la temporada, per la companyia catalana del Romea de Barcelona. Donadas las simpatias que 'l públich vilanoví sent pera dits artistas, demostrantho al presentarse cada un d'ells á la escena, sols podém atribuir lo motiu de la escassa concurrencia qu'hi assistí, al mal acert de las obras escullidas pera 'l debut y al atreviment de anunciarlas com á originals, prenent fernes combregar ab rodas de molí.

En las funcions donadas diumenge siguió major la concurrencia, posantse en escena *Lo joch dels disbarats*, *Sense sogra y Nit de nuvis*.—R.

SITGES.—Ha sigut contractada la companyia del Teatro Romea, de Barcelona, pera donar una serie de funcions en lo «Prado Suburense».

Dissapte inaugurá ab molt bon éxit ab las obras *Lo plet d' en Baldomero y ¡Ditxós ball de máscaras!*—S.

SANT MARTÍ DE PROVENSALS.—Diumenge passat á la tarde la «Lira Martinense» doná en lo «Cassino Recreatiu Provensalense», funció á benefici dels soldats ferits en campanya.

Se posá en escena lo preciós drama *La filla del Marxant*, y 's cantaren notables composicions.

En la representació s'hi distingiren las senyoras Llonch y Muntal y 'ls senyors Sangenis, Elias, Abelló, Mons, Sala, Oliveras, Verdaguer, Ramón y Santa-maria.

Diumenge á la nit, en «La Alianza», també s'hi doná funció á benefici dels soldats ferits, representantse las obras *Lo Timbal del Bruch y Als peus de vosté*.

Dissapte passat en la «Cerveceria Magarriñas», se posá en escena la bonica pessa, *Per contradicció*, de J. Pont y Espasa.

GRACIA.—Lo dia 30 del passat va inaugurarse la temporada d'estiu, posant en escena un drama castellá y la pessa *Vots son triunfos*, quinas obras foren molt ben desemenyadas per la companyia que dirigeix D. Jaume Martí.—M.

MANRESA.—La funció donada la nit del passat diumenge en lo Teatro-Conservatori, per la companyia que dirigeix lo senyor Fages, se compongué d'obras castellanas.

La mateixa companyia ha donat dugas funcions en lo Teatro Gayarre; l'última d'ellas, que tingué lloch la tarde del passat diumenge, acabá ab la bonica comedia, ¡*Mala nit!*—I.

VICH.—En lo «Café de Catalunya» hi actúa una companyia de cant y ball, baix la direcció del mestre Róvira, de la que forman part la primera tiple Mercedes Marte, primera pareja D.ª Emilia Fer y D. Miquel Salud.—J. S.

TARRAGONA.—Continúa actuant y captantse grans simpatias la Companyia infantil, posant en escena las millors sarsuelas d'actualitat, que per lo bon desemenyo y acert ab lo reparto, arrencan del auditori grans aplausos.

Han continuat comentantse los importants actes realisats ab motiu del aniversari de la mort del may prou plorat crítich Ixart, felicitant al «Ateneo Tarracense», societat organizadora de tan importants festes.—J. M. V.

Rimas

Ab afany sens mida vaig darte una carta,
tot' ella vessantne, desvari amorós,
mes ¡ay! que á n' el acte, sens tant sols obrirla
vares ferla á trossos sens cap compassió.

Quant aixís ho feyas, ingrata Conxita,
també trossejaves lo meu pobre cor.

¿Duptas de l' amor, que 't vareig jurar?
O m' ets infidel, ó 'm vols enganyar.

Si t' estimo, ab deliri me pregunto
y francament no sé que contestarme,
sols sé, que no veyente, neguitejo,
y que al véuret, lo cor de mon pit salta.

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

Novas

Comensa avuy la bonica sarsuela en dos actes, *Verdalet pare y fill del comers de Barcelona*, lletra de Conrat Colomer, música de Urbano Fando, que ab tant d' éxit ha inaugurat la serie d'estrenos de la present temporada del Jardí Espanyol.

Molt satisfactori ha sigut l' éxit ab que s' ha estrenat

